

ΑΟΖ...ΕΜΕΙΣ ΑΕΝΑΩΣ ΣΧΕΔΙΑΖΟΥΜΕ, ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΟΜΩΣ, ΠΑΝΤΑ ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ

Του Γιώργου Νούτσου

Το θέμα της ΑΟΖ είναι μια πονεμένη ιστορία για την Ελλάδα. Δεκαετίες τώρα εξαγγέλλεται αλλά ΚΑΜΙΑ κυβέρνηση δεν τολμά να ασκήσει τα κυριαρχικά της δικαιώματα που εδράζονται στο Διεθνές Δίκαιο και στις Διεθνείς Συμβάσεις, ώστε να προχωρήσει στην οριοθέτησή της...!

Τα παραπάνω, έχουν σαφώς πολλαπλή αξία, όταν αναφερόμαστε στην οριοθέτηση της ΑΟΖ της χώρας μας με την αδηφάγο Τουρκία, καθώς με το θέμα της εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων στην Ανατολική Μεσόγειο και Νότια και Δυτικά της Κρήτης έχει ανοίξει η όρεξη των γειτόνων μας και μπήκαν σε κίνηση οι αναθεωρητικοί μηχανισμοί της. Οι κινήσεις αμφισβήτησης και εδραίωσης διαδέχονται η μια την άλλη (ρηματική διακοίνωση στον ΟΗΕ για την ΑΟΖ της με την Αίγυπτο και κατ' αρχήν συμφωνία της με την Λιβυή για οριοθέτηση της μεταξύ τους ΑΟΖ), ενώ εμείς όπως πάντα πετάμε χαρταετό !!!

Καμία αντίδραση, παθητική στάση, καμία ενημέρωση για τα τεκταινόμενα και το πως εμείς σκοπεύουμε να αντιδράσουμε σε αυτό το απίστευτο μπαράζ των προκλήσεων και εν τοις πράγμασι αμφισβήτησης των Εθνικών μας δικαιών. Αυτή η περιεργη, ασπόνδυλη και αντεθνική στάση μας, αποτελεί στην ουσία σιωπηρή αποδοχή των τετελεσμένων που η 'Άγκυρα απεργάζεται. Σκεφτείτε μόνο, πως με τις πρωτοβουλίες των Τούρκων η Μεγίστη παύει να υφίσταται και να παράγει νομικά αποτελέσματα ως προβλέπεται από το Δίκαιο της Θάλασσας. Αν αυτό δεν αποτελεί αποδοχή παραχώρησης αναντίδραστα των Εθνικών μας Δικαιών σε θάλασσα και αέρα, τότε τι άλλο μπορεί να συνεπάγεται;

Ο πολύς ντόρος τελευταία για την σύμπτυξη μιας ισχυρής αμυντικής και οικονομικής συνεργασίας με Κύπρο, Ισραήλ και Αίγυπτο, αποδεικνύεται δυστυχώς ανέξοδη θεωρία. Οι Τούρκοι τρέχουν, αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες, προκαταλαμβάνουν και καθορίζουν τα γεγονότα κι εμείς ως απάντηση, απλά, σιωπούμε !

Αν κάτι δεν αλλάξει χτες κιόλας...αν δεν αναληφθούν πρωτοβουλίες που να θέτουν άμεσα υλοποιήσιμους στόχους...αν δεν επιδείξουμε τόλμη στην υπεράσπιση των δικαιών μας, πολυ φοβάμαι πως μια πολύ μικρότερη, αναξιοπρεπής και χλεβαζόμενη πανταχόθεν, Ελλάδα θα ανατείλει...

Όσα γράφω, τα γράφω με την ανεπαρκή γνώση του ανησυχούντος μέσου Έλληνα, που κάθε μέρα και περισσότερο νιώθει κατάσαρκα πια, πως από το πολιτικό μας σύστημα, δεν έχει τίποτα περισσότερο να περιμένει..με την απογοήτευση να φωλιάζει για τα καλά στον ψυχισμό του, λειτουργώντας νομοτελειακά, σαν ο από μηχανής Θεός της ολοκληρωτικής μας παραίτησης και άνευ όρων παράδοσης...!

Αυτό θέλουμε; Αυτή είναι η Ελλάδα μας; Αυτές είναι οι αντιστάσεις των ηγητόρων μας; Φρονώ πως ήρθε ο καιρός να τα βάλουμε κάτω και πίεση να ασκήσουμε με κάθε τρόπο ώστε να πάψει ο παραλογισμός, ο Εθνικός ευνουχισμός και φοβική Εθνική παραίτηση...Και στο κάτω κάτω, όποιος μπορεί και αντέχει...Διαφορετικά ευπρόσδεκτη είναι και η αποδοχή της αδυναμίας ή της ανικανότητάς τους κι ας πάνε στο καλό...Η ζωή απεχθάνεται τα κενά και θα φροντίσει, εικάζω επωφελώς και σωτήρια, τη φορά αυτή και πριν οι σχεδιασμοί των εχθρών μας, αποκτήσουν σάρκα και οστά, να τα καλύψει επαρκώς.....!